

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

Passeig Lluís Companys s/n
Barcelona
934866175

SECRETARIA JUDICIAL DE SALA D/DÑA. MERCEDES INIESTA GARCIA. (n

CÉDULA DE NOTIFICACIÓN DE PROVIDENCIA DE VOTACIÓN Y FALLO Y DE SENTENCIA

En el rollo de Sala núm.: formado para resolver el recurso de suplicación interpuesto contra resolución dictada por el Juzgado Social 24 Barcelona en los autos Demandas núm. a Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, ha dictado, providencia de votación y fallo y con fecha 17/02/2015 la sentencia que por copia autorizada se acompaña a la presente.

Se le hace saber que tal resolución no es firme y que contra la misma puede interponerse Recurso de Casación para la Unificación de Doctrina con los requisitos y advertencias legales que constan en la sentencia que se notifica.

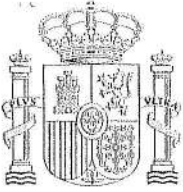
EL IMPORTE DE LA CONDENA EN COSTAS, ASÍ COMO DEL PRINCIPAL, DEBERÁ INGRESARSE UNA VEZ FIRME LA SENTENCIA, EN LA CUENTA DE CONSIGNACIONES DEL JUZGADO DE LO SOCIAL CORRESPONDIENTE.

Y para que sirva de notificación en forma a la persona que se indica, libro la presente que firmo en Barcelona a diecinueve de febrero de dos mil quince.

LA SECRETARIA JUDICIAL

www.TribunalMedico.com

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

SECRETARÍA MERCEDES INIESTA GARCIA
SOLE

Recurso de suplicación:

Recurrente: INSS (Institut Nacional de la Seguretat Social)

Recurrido: TGSS (Tesorería General de la Seguridad Social) y

Reclamación: Invalidez grado

JUZGADO SOCIAL 24 BARCELONA

DILIGENCIA.- En Barcelona, a 11 de Febrero 2015

La extiendo yo, la Secretario, para hacer constar que con esta fecha se devuelve por el Magistrado Ponente el presente procedimiento. Paso a dar cuenta al Ilmo. Sr. Presidente de la Sala. Doy fe.

PROVIDENCIA.-

ILMO. SR. D. JOSÉ DE QUINTANA PELLICER

ILMO. SR. D. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL

ILMO. SR. D. GREGORIO RUIZ RUIZ

En Barcelona, a 11 de Febrero 2015

Dada cuenta; se señala para deliberación, votación y fallo en el presente procedimiento el próximo día doce de febrero de dos mil quince.

Así lo acordó la Sala y firma el Ilmo. Presidente. Doy fe.

Ante mi.

DILIGENCIA.- Barcelona a la misma fecha. Seguidamente se cumple lo acordado. Doy fe.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

F.S.

Recurs de Suplicació:

IL·LMA. SRA. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG
IL·LM. SR. FRANCISCO BOSCH SALAS
IL·LMA. SRA. LIDIA CASTELL VALLDOSERA

Barcelona, 17 de febrer de 2015

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

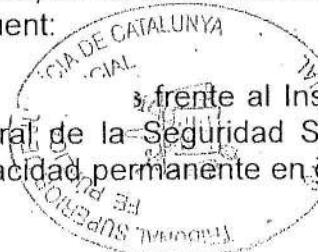
SENTÈNCIA NÚM.

En el recurs de suplicació interposat per INSS (Institut Nacional de la Seguretat Social) a la sentència del Jutjat Social 24 Barcelona de data 28 de juny de 2013 dictada en el procediment núm. _____ en el qual s'ha recorregut contra la part TGSS (Tesoreria General de la Seguridad Social) i _____, ha actuat com a ponent Il·lma. Sra. Ascensió Solé Puig.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 23-1-13 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa grau, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 28 de juny de 2013, que contenia la decisió següent:

Estimando la demanda interpuesta por D. _____ frente al Instituto Nacional de la Seguridad Social y la Tesorería General de la Seguridad Social, declaro que el actor se encuentra en situación de incapacidad permanente en grado

de total derivada de accidente no laboral, con derecho a percibir la prestación correspondiente en cuantía del 55% de la base reguladora de 2.340,88 euros y con efectos de 16-10-12, condenando a la entidad demandada a su abono, con las mejoras y revalorizaciones legalmente procedentes.

Segon. En aquesta sentència es declaran com a provats els fets següents:

PRIMERO. El actor, D. _____ con DNI nº _____ acido el 2-3-65, consta afiliado a la Seguridad Social con el nº _____ alta en el Régimen General por su profesión habitual de Oficial Mecánico de Automoción.

SEGUNDO. En fecha 7-9-12 inició un período de incapacidad temporal y el día 19-9-12 solicitó la prestación de incapacidad permanente, que le fue denegada por el Instituto Nacional de la Seguridad Social por resolución de 6-11-12. Las lesiones reconocidas por la entidad gestora fueron las siguientes: "Antigua fractura tobillo derecho; signos degenerativos avanzados de la articulación tibio-astragalina y peroneo-astragalina; pendiente valoración artrodesis del tobillo".

TERCERO. Frente a esa resolución el actor interpuso reclamación previa, que fue desestimada en fecha 3-12-12.

CUARTO. La base reguladora de la prestación es de 2.340,88 euros y la fecha de efectos es de 16-10-12.

QUINTO. El actor presenta antecedentes de policonusiones por accidente de tráfico en el año 1994 con luxación de ambos tobillos, fractura alta de peroné derecho, triada de rodilla derecha, síndrome compartimental derecho, habiendo sido intervenido quirúrgicamente del tobillo derecho a finales de 2012 con artrodesis, artropatía degenerativa tibio-peronea-astragalina, fractura abierta de rótula izquierda (intervenida quirúrgicamente en el año 1994 y meniscopatía en el año 2010) y traumatismo abdominal; leve limitación funcional en rodillas y pies, salvo tobillo derecho, donde presenta una ausencia de movilidad por artrodesis.

Tercer. Contra aquesta sentència la part codemandada INSS va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

Primer. L'objecte del recurs del Institut Nacional de la Seguretat Social contra la Sentència que desestima declarar-lo en situació d'incapacitat permanent total per a la seva professió habitual d'oficial mecànic d'automoció, és per revisar els fets declarats provat de la Sentència i per examinar la infracció de les normes substantives i de la jurisprudència en empara en l'article 193 b) i c) de la Llei 36/2011 Reguladora de la Jurisdicció Social de 10 d'octubre (BOE 11 d'octubre).

El demandant presenta escrit d'impugnació al recurs oposant-s'hi amb els

argüments que hi consten.

Segon. El Ens que recorre postula la modificació del cinquè fet provat referit a les lesions i limitacions que pateix, a fi de que no consti que a finals de 2012 se li va fer intervenció quirúrgic amb artrodesi del turmell dret . Basa la modificació en els documents que cita del ramo de prova del demandant conforme no informen d'aquesta artrodesi

Cal recordar el caràcter extraordinari del recurs de suplicació, quasi de cassació (Sentència del Tribunal Constitucional de 18 de octubre de 1993, RTC 1993/294), cosa que significa que el Tribunal no pot revisar o analitzar el procés en tota la seva dimensió, sinó únicament les qüestions que, entre les controvertides i en els termes legals establerts, acotin les parts; contràriament, si d'ofici per part del Tribunal es construïssin els motius de suplicació, quedaria desnaturalitzada l'essència del recurs mateix i la Sala assumiria una posició de part impròpia i contra llei.

L'article 196.2 i 3 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social es refereix a les actuacions de la instància, que es revisen en la suplicació, -no com una apel·lació amb prova nova o segona instància-, dintre de les limitacions legalment establertes. Aquesta limitació no resulta contrària al principi de tutela judicial efectiva establerta en l'article 24 de la Constitució Espanyola, sinó que n'és conseqüència ja que impedeix que el Tribunal superior dedueixi una pretensió que no estigui rigorosament formulada, a fi de no contravenir el principi d'imparcialitat que regeix la funció judicial per a garantir que no es trenqui l'equilibri entre les parts processals (STS. IV. de 23 de novembre de 2001 Ar. 10298); equilibri que únicament es pot desarticlar per alguna d'elles fent ús dels instruments legals i processals establerts legalment per a poder imposar la seva tesi sobre la de l'altra part, però no per a imposar la seva tesi a l'òrgan judicial.

És per la instància única que regeix el procediment de la jurisdicció social i la revisió limitada de les resolucions de la instància en suplicació, que la modificació de fets provats únicament pot ser conseqüència d'un error de fet evident i ha de derivar de la prova pericial o documental eficaç i eficient a fi de no dur a cap el tribunal ad quem una anàlisi de la prova practicada amb una valoració nova dels elements de prova emprats (Sentència de la Sala de lo Social del Tribunal Suprem de 18 de novembre de 1.999), perquè això suposaria la substitució del criteri objectiu del jutge d'instància d'acord amb els principis de concentració, immediació i oralitat que informen el procediment laboral recollits en l'article núm. 74 de la Llei processal laboral que aprecia els elements de convicció segons l'article 97.2 de la mateixa norma, que és un concepte més extens que el de mitjans de prova, ja que compren tan els mitjans de prova que enumera l'article 299 de la Llei d'Enjudiciament Civil com el comportament de les parts en el transcurs del procés i també les seves omissions, davant l'anàlisi de la part, lògicament parcial i interessada.

La valoració de les proves i elements de convicció per determinar les circumstàncies dels fets en controvèrsia en funció del major grau de convenciment que han merescut al magistrat de la instància, correspon de forma exclusiva als jutges i tribunals en compliment de la funció judicial ordenada per l'article 2.1 de la Llei Orgànica del Poder Judicial i per l'article 117.3 de la Constitució Espanyola.

Aquesta Sala Social del T.S.J. de Catalunya, de forma reiterada i constant, en

aplicació de pacífica doctrina jurisprudencial de la Sala Social del Tribunal Suprem de 12 de març, 3, 17 i 31 de maig, 21 i 25 de juny i 10 i 17 de desembre de 1.990, i 24 de gener de 1.991 entre moltes d'altres, davant dictàmens mèdics contradictoris, si no concorren especials circumstàncies, s'ha d'estar a la valoració realitzada pel Magistrat o la Magistrada d' instància, ateses les facultats que li atorga l'article 97.2 de la Llei processal laboral ja citat, i l'article 348 de la Llei d'Enjudiciament Civil, i la part recurrent no pot pretendre seleccionar y extreure dels diferents informes mèdics aquelles apreciacions que li interessin per a construir un quadre clínic residual adaptat al seu criteri.

En aplicació de la doctrina jurisprudencial transcrita, no observem error judicial en l'apreciació i valoració judicial de la prova documental mèdica denunciada, a la vista de la referència de les proves que han merescut major grau de convenciment a la magistrada de la instància, que consten valorades en el segon Fonament de Dret de la Sentència.

Conseqüentment, desestimem aquest objecte del recurs

Tercer. En aquest objecte del recurs, el recurrent denuncia la infracció de l'article núm. 137. 4 de la Llei General de la Seguretat Social (RD Legislatiu 1/1994 de 20 de juny), i es remet al document mèdic que cita per concloure que no existeixen lesions incapacitants perquè no acredita intervenció quirúrgica amb artrodesi i la rehabilitació indica millora funcional.

La doctrina jurisprudencial de la Sala Social del Tribunal Suprem (SSTS. de 23 i 27 de febrer i de 14 de juny de 1990, de 10 i 6 de gener de 1991 per totes) sobre la interpretació i aplicació de l'article 137.4 de la Llei General de la Seguretat Social, que defineix la Incapacitat permanent Total, vigent per la Disposició Transitòria cinquena bis de la Llei General de la Seguretat Social, la qual es remet al grau d'incapacitat permanent total de la normativa anterior, manté que la qualificació d'aquest grau d'incapacitat suposa la impossibilitat d'executar les fonamentals tasques de la professió habitual, i entén que, tot i que funcionalment pugui dur-les a terme, ha d'existir limitació per a la seva realització en les mateixes condicions de rendibilitat que qualsevol altre treballador en el mateix lloc de treball, ja que el treball assalariat comporta no solament la possibilitat d'efectuar qualsevol requeriment, sinó la de dur-lo a terme amb un mínim de professionalitat, rendiment i eficàcia, en règim de dependència d'un empresari durant la jornada laboral, amb subjecció a l'horari i les demés exigències que comporta la integració en l'àmbit organitzatiu d'una empresa, dintre de l'ordre preestablert i en interrelació amb les tasques dels altres treballadors, atès que no es pot pensar que dintre del camp ampli de les relacions laborals n'existeixi alguna que no exigeixi aquests mínims de dedicació, diligència i atenció indispensables també en l'ofici més simple i en la última de les categories professionals a no ser que es produeixi un vertader afany de sacrifici per part del treballador i un grau intens de tolerància per part de l'empresari, ja que en cas de no ser coincidents, no es poden considerar relacions normals laborals les que pateixin d'aquestes carències, atès que és inqüestionable que el treballador ha d'oferir uns rendiments socialment acceptables. De manera que la inhabilitació per a la professió habitual és total quan la possibilitat de dur-la a terme amb les exigències mínimes d'eficàcia, continuïtat i disciplina que exigeix aquella activitat laboral productiva és utòpica.

Referent a les lesions que presenta el treballador, el cinquè fet provat de la relació fàctica no modificat confirma una patologia degenerativa derivada de les seqüeles de l'accident de trànsit l'any 1994 havent set intervingut quirúrgicament del turmell dret a finals de 2012 amb artrodesi, així com artropatia degenerativa tibia peronea astragalina, meniscopatia l'any 2010 i actualment limitació funcional en genolls i peus lleu excepte al turmell dret on present absència de mobilitat per l'artrodesi.

Aquestes patologies i seqüeles en relació als requeriment de la professió d'oficial mecànic d'automoció comporten que es trobi limitat per els esforços físics i postures forçades amb les extremitats inferiors, tal com ha considerat la sentència de la instància partint justament del informe pericial del Ens Gestor, que refereix que va ser intervingut quirúrgicament del turmell dret amb posterioritat al informe del ICAM. de 16 d'octubre de 2012, tal com conclou la prova pericial mèdica del INSS. que manté i afirma que el treballador presenta limitació funcional per deambular en terrenys irregulars, sense que indiqui altres possibles tractaments per la seva millora, també tenint present el document mèdic de 15 de febrer de 2013 que diu que s'han esgotat les possibilitats terapèutiques.

Aquest quadre limita el demandant per desplegar les tasques fonamentals de la professió habitual, de forma que, amb la sentència de la instància, considerem que és tributari de la incapacitat permanent total postulada perquè concorren els requisits exigits en l'article 137.4 de la Llei General de la Seguretat Social per declarar-lo en situació d'incapacitat permanent total, motiu pel qual desestimem aquest objecte del recurs i confirmem la sentència de la instància.

Atesos els fonaments jurídics precedents,

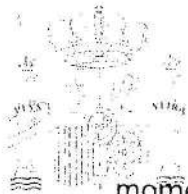
DECIDIM

Desestimar el recurs de suplicació presentat pel Institut Nacional de la Seguretat Social contra la Sentència de 28 de juny de 2013 dictada pel Jutjat Social núm. 24 de Barcelona en el procediment núm. ... que confirmem.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com dipòsit al

moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER , en l'Oficina núm 2015 situada a la Ronda de Sant Pere, núm. 47 de Barcelona, nº 0965 0000 66, afegint a continuació els números indicatius del recurs en aquest Tribunal.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, s'efectuarà en el compte que aquesta Sala té obert en l'oficina bancària esmentada al paràgraf anterior, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació els números indicatius del Recurs en aquest Tribunal, i havent d'acreditar que s'ha fet efectiva al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

